

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν Δρ. 8
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 8

Τριμῆ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
« ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤῶΝ ΚΥΡΙΩΝ » καὶ παρὰ
τοῖς βιβλιοπωλείοις Βίλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὅδος Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 10 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατί οἱ σοβαροὶ καὶ σοφοὶ ἄνδρες προτιμῶσι τὰς ζωγράφους καὶ ἀμαθεῖς γυναῖκας. — Ἡ γυνὴ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τραγωδίᾳ (ὑπὸ κ. Σαπφούς Λεοντιάδος). — Τί φρονεῖ ὁ κ. Φιλήμων περὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων. — Περιγραφή τῆς ἐν Βριστόλῃ ἐκθέσεως τῆς γυναικείας τέχνης καὶ βιομηχανίας. — Ἄσυλον ἀπόρων παίδων. — Παιδικὸν δελτίον (ὑπὸ κ. Μαρίας τῆς Ἡλιοπούλου). — Γυναικεῖος κόσμος. — Περὶ ἀγαθοεργίας (ὑπὸ κ. Ἀγγελικῆς Παπαδοπούλου). — Ποικίλα ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ. — Ἐβδομαδιαῖον Δελτίον. — Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Γνωστοποιήσεις. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΔΙΑΤΙ ΟΙ ΣΟΒΑΡΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΠΑΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ἄνδρες

ΠΡΟΤΙΜΩΣΙ ΤΑΣ ΑΜΑΘΕΙΣ ΚΑΙ ΖΩΗΡΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ;

Εἰ δὲν ἐμελετῶμεν ἐπὶ πολὺ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἠθέλωμεν ἴσως ἀπαντήσαι πρὸς τὴν ἐρωτῶσαν Κυρίαν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος θεωρῶν τὴν γυναῖκα ἀντικείμενον μᾶλλον διασκεδάσεως, ἢ πρόσωπον δυναμικὸν νὰ συμμεριθῆ τὸν πνευματικὸν, ἠθικὸν καὶ κοινωνικὸν βίον αὐτοῦ, οὐδόπως μεριμνᾷ περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς αὐτῆς ἀναπτύξεως.

Ἄλλ' ἠθέλεν ἄρα εἶσθαι ὀρθὴ ἡ γνώμη ἡμῶν αὕτη ; Ὁ ἐγωϊσμὸς καὶ ἡ ἀπληστία τοῦ ἀνδρός δικαιολογοῦσι περισσότερο τὴν ἀκατανόητον ταύτην προτίμησιν αὐτοῦ.

Ὁ διαπρέπων ἐπὶ σοφίᾳ καὶ πολυμαθείᾳ ἄνθρωπος δὲν ἀνέχεται νὰ συγκρίνηται μετ' ἄλλων ἀνδρῶν, πολλῶ ὀλιγώτερον μετὰ τῆς γυναικός, ἢν ἐξοικειώθῃ νὰ θεωρῆ ὡς ὑποδεστέρα αὐτοῦ, νὰ διατάττῃ δὲ τὰ κατὰ τὸν βίον αὐτῆς κατ' ἴδιαν ὡς βούλησιν. Ἡ διαρκὴς πρὸς τούτοις καὶ παρατεταμένη αὐτοῦ πνευματικὴ ἐνασχόλησις κινεῖ αὐτὸν πρὸς τὴν διάνοισιν αὐτοῦ, ὥστε νομίζει ὅτι εὐρίσκει ἄνεσιν καὶ πνευματικὴν ἀνάπαυαν μᾶλλον πλησίον γυναικὸς ζωγράφου, ὁμιλοῦσας αὐτῷ περὶ ἀνθέων, πτηνῶν, περιπάτου καὶ μυριῶν οὐτιδανῶν ἀντικειμένων, εὐθύμου, χαροπῆς, θωπευτικῆς, ζητούσης συνεχεῖς ἐξόδους, διασκεδάσεις, βίον ψυχαγωγόν, ἢ πλησίον νοήμονος, σοβαρῆς καὶ ἀνεπτυγμένης τοιαύτης.

Ναί ! ἡ πνευματικὴ ἐργασία κινεῖ αὐτὸν. Οἱ σοφώτεροι δὲ πολλὰκις τῶν ἀνδρῶν τέρπονται ἀκούοντας τὰς μεγαλητέ-

ρας ἀνοησίας ἐξερχομένης τοῦ στόματος τῆς γυναικός, ἣτις φέρει τὸ ὄνομα τῶν καὶ ἦν μεθ' ὑπερφανείας στηρίζουσιν ἐπὶ τοῦ βραχίονός των. Τοιαύτη γυνὴ ἱκανοποιεῖ πλὴν πρῶτα τὸν ἐγωϊσμὸν τοῦ ἀνδρός, ὅστις ἀναπτύσσων ἐν αὐτῇ τὰς στοιχειωδέστερας γνώσεις θεωρεῖ αὐτὴν, οὐχὶ ὡς ὄν ἀνθύπαρτον καὶ αὐτοσυντήρητον, ἀλλ' ὡς ἀμυδρὰν ἀντανάκλασιν τοῦ ἀπειροῦ ἐγῶ του. Ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ εἶναι ὁ ἥλιος ὁ τοῦς ὑπ' αὐτὸν διὰ τῆς παντοδυναμίας του φωτίζων καὶ θερμαίνων, εὐδοκῶν δὲ νὰ ἀντανάκλῃ καὶ μικρὰν τινα δόσιν φωτὸς ἀσθενοῦς ἐπὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ.

Ἐν συνόψει εἰπεῖν ὁ σοφὸς ἄνθρωπος ζητεῖ παρὰ τῆς γυναικός ὅ,τι καὶ παρὰ μικροῦ παιδός : τὸ μεδίαιμα, τὴν χαρὰν, τὴν ἀπειρίαν καὶ τὴν λήθην μᾶλλον ἢ τὴν συνεργασίαν ἐν ταῖς πνευματικαῖς καὶ κοινωνικαῖς αὐτοῦ ἐνασχολήσεσιν. Προτιμᾷ αὐτὸς ὡς ἰσχυρὸς τὴν ἀσθεῖαν, ὡς αὐστηρὸς καὶ σοβαρὸς τὴν ἐλαφρὰν καὶ χαρίεσσαν, ὡς βαθὺς καὶ σκεπτικὸς μελετητὴς, διάνοισιν διαγωγῆς, ἀκαλλιέργητον, ἰδιόρρυθμον καὶ ἐντροφᾶ ἐν αὐτῇ διερχόμενος ἀληθῶς πολλάκις ὄλον τὸν βίον αὐτοῦ ἐν πληρείᾳ καὶ ἀφάτῳ φαινομενικῇ εὐδαιμονίᾳ, ἐπισποραζομένη καὶ διὰ σημαντικῆς προικός, ὑπὲρ ἧς μᾶλλον αὐτὸς μεριμνᾷ.

Ἡ περίστασις ὅμως αὕτη εἶναι ἐξαιρετικὴ, ἢ δὲ ἐλαφρὰ καὶ ἁμαθῆς γυνὴ καταστρέφει συνεχέστερον τὴν οἰκογενειακὴν αὐτῆς εὐδαιμονίαν καθιστῶσα καὶ τὸν σύζυγον αὐτὸν δυστυχῆ καὶ καταγέλαστον.

Καὶ ὅμως αἱ ἀνωτέρω ἰδέαι ἐπαναλαμβάνονται συνεχῶς παρὰ πολλῶν ἀνδρῶν, ἰδίᾳ δὲ παρ' ἐκείνων, οἵτινες ἀρέσκονται νὰ παριστῶσι πᾶσαν ἐγγράμματον σοφὴν καὶ συνετὴν γυναῖκα ὡς *has bleu*, σχολαστικὴν, ὀχληρὰν κτ. Εὐτυχῶς ὅμως, ὡς γνωστὸν τυγχάνει, ἐν τῷ αἰῶνι ἡμῶν ἡ σχολαστικότης καὶ δικησιοφία ἐξέλιπον ἀντικατασταθεῖσαι ὑπὸ τῆς ἀληθοῦς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῆς γυναικός.

Δὲν εἶναι λοιπὸν δυνατὸν ἢ οὕτω μεμορφωμένη γυνὴ νὰ ὑποδέχηται τὸν ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, ἢ τοῦ δικαστηρίου, ἢ τοῦ ὑπουργείου, ἢ τῆς Τραπεζῆς, ἢ τοῦ στρατῶνος, ἢ τῆς Βουλῆς ἐπανακάμπτοντα σύζυγον αὐτῆς μετὰ τὸν κώδικα ἢ τὸν

Ομηρον, 'Ησίοδον και 'Ιπποκράτην ανά χειρας. Πιστευτότερον φαίνεται ἡμῖν, ὅτι αὐτὴ πρὸ τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ φροντίζει, —ὡς μὴ περιφερομένη εἰς τὰς πλατείας καὶ περιπάτους —ὅπως καλὸν γεῦμα προετοιμασθῆ αὐτῷ, ὅπως τὰ πάντα ὧν ἐν τάξει, ὑποδέχεται αὐτὸν μὲ τὸ μειδιάμα εἰς τὰ χεῖλη, χωρὶς οὐδὲως νὰ μεριμνᾷ περὶ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν κατ' αὐτὴν. Αὐτὴ γνωρίζει πῶς νὰ δεχθῆ τὰς ἐκμυστηρεύσεις τοῦ ἀνδρός, πῶς νὰ σεβασθῆ τὴν σιωπὴν καὶ τὸ μυστικόν του, ἢ πῶς νὰ ὑποστῆ τὴν ἀκαιρον ἴσως καὶ ἄτοπον πρὸς αὐτὴν ὀργὴν του. Γνωρίζει κάλλιον πάσης ἄλλης πῶς νὰ διασκεδάσῃ τὴν κεκμηκυῖαν αὐτοῦ διάνοιαν. Γνωρίζει νὰ ἐμιλήσῃ τερπνότερον διὰ τὰ τέκνα, τὰ πτηνὰ καὶ τὰ ἄνθη. Τέλος γνωρίζει νὰ σιωπᾷ ὅταν πρέπη, ὅπερ ἀληθῶς ἀποτελεῖ τὴν πολυτιμότεραν ἀρετὴν τῆς γυναικὸς ὡς συζύγου.

Εὐτυχῶς ἡ γράφουσα πρὸς ἡμᾶς Κυρία φαίνεται ὀλίγον ὑπερβολικῆ, διακτενομένη ὅτι οἱ σοβαροὶ ἄνδρες καὶ οὐχὶ τινες τῶν σοβαρῶν ἀνδρῶν προτιμῶσιν ἀμαθεῖς γυναίκα.

Ἄλλὰ καὶ ὁ ἀριθμὸς τούτων ἐλπίζομεν ὅτι θέλει ἐλαττωθῆ ἡμέρα τῆ ἡμέρα, ὡς ἐκ τῶν ἀτόπων συνεπειῶν τῆς ἐσραμμένης ἀρχῆς, ἀφ' ἧς οὗτοι ἀναχωροῦσι, πιστεύοντες ἐν τῇ συνέσει καὶ σοφίᾳ αὐτῶν, ὅτι προτιμότερα εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ὑποταγὴ ἢ προκύπτουσα ἐξ ἀμαθείας καὶ λογικῆς ἀνικανότητος ἢ ἐξ ἐκτιμήσεως καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων. Ἀπὸ μάλιστα γνωστὸν τυγχάνει ὅτι αἱ ἀμαθεῖς γυναίκες εἶναι καὶ αἱ πονηρόταται καὶ ἐπιδειξιώταται πασῶν.

Ἡ ΓΥΝΗ

ΕΝ Τῇ ΑΡΧΑΙΑ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Ἐντεῦθεν καὶ εἰς τρίτον μεταβαίνομεν αἴτιον τῆς τοιαύτης παραστάσεως καὶ μορφῆς τῆς γυναικὸς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Τραγωδίᾳ. Τοῦτο δὲ εἶνε : ἡ ἐν τῷ ἑλληνικῷ πνεύματι περὶ αὐτῆς ὑποκειμένη κρίσις, ἥτε κοινωνικὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις θέσις αὐτῆς, μάλιστα κατὰ τοὺς ἱστορικοὺς χρόνους.

Περὶ τῆς γυναικὸς, ὡς καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων συνάγεται, καὶ ὡς ὑπεδειξόμεν ἐν πᾶσιν, οἱ ἀρχαῖοι δὲν εἶχον ἐν γένει ἀγαθὴν ἰδέαν, καὶ πολλῶ μᾶλλον οἱ Ἴωνες ἢ οἱ Δωριεῖς.

Κατὰ τοὺς ἠρωϊκοὺς χρόνους αἱ ἠρώιδες, παρὰ τῷ μεγάλῳ μάλιστα αἰοιδῷ, φαίνονται ὑψηλοτέρως τιμῆς ἀξιούμεναι, ὡς ἡ Ἀρήτη ἐκείνη καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Ἐλένη· ὅπερ ἱκανῶς μαρτυρεῖ τὴν ἐν σπουδαίῳ βαθμῷ πολιτισμοῦ κατάστασιν τῶν Ὀμηρικῶν καὶ προομηρικῶν χρόνων, οὐχὶ μόνον παρὰ τοῖς ἡμετέροις Ἕλλησιν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Τρωσὶ καὶ ἄλλοις Ἀτιανοῖς· ὁ πολιτισμὸς ὅμως ἐκεῖνος ὡς πρὸς τὴν γυναῖκα δὲν φαίνεται προοδεύσας ἀπὸ τοῦ 8ου μέχρι τοῦ 4ου π. χ. αἰῶνος ὅτε ἤμαζεν ἡ Τραγωδία, ἀλλὰ καὶ ὀπισθοδρομήσας.

Ἀποδοτέον δὲ τὸν ἐξευγενισμόν ἐκεῖνον τὸ μὲν εἰς τὴν ἀφέλειαν καὶ ἀπλότητα τῶν ἀργαίων ἐκεῖνων ἠθῶν καὶ εἰς τὴν ἀμεσον, ὡς ἐφρόνου, τῶν θεῶν μετὰ τῶν ἀνθρώπων ἀναστροφὴν καὶ ἀνάμειξιν. Οὐχ ἦττον δὲ καὶ εἰς τὴν εὐγενῆ τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῖαν, ὅστις ἐπέκρινε, ἵνα χαράξῃ ἐν τῷ ἄθα-

νάτῳ αὐτοῦ ἔργῳ, τῆ βίβλῳ αὐτῆ τῆς γενέσεως, δεδότησθαι εἰπεῖν, τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὰς ἐξοχωτάτας αὐτοῦ περὶ τῆς γυναικὸς γνώμας, καὶ νὰ κληροδοτήσῃ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἔθνους ἰδεώδη πρότυπα γυναικείας φρονήσεως, σωφροσύνης, αἰδοῦς, οἰκιακῆς οἰκονομίας καὶ φιλοξενίας, συζυγικῆς πίστεως καὶ μητρικῆς στοργῆς, εὐσεβείας καὶ μεγαλοφυχίας, μὴ στερούμενος καὶ ἐν τῇ συγχρόνῳ αὐτοῦ κοινωνίᾳ πραγματικῶν ὑποδειγμάτων τοιούτων εὐαρέστων καὶ ἀξίων μεγάλης τιμῆς γυναικῶν.

Καὶ ὅτι ἡ γυνὴ ἠρώϊς οὐδαμῶς ἐθεωρεῖτο τότε κατώτερον ἐν τῷ ἔθνει πρόσωπον· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ πολιτικῷ ἀκόμη βίῳ τιμῆς ἤξιούτο σὺν τῷ ἀνδρὶ, ἐν τῷ ἐριτίμῳ προσώπῳ τῆς Ἀρήτης ζωγραφεῖται ὑπὸ τοῦ ἀμιμήτου ἐκεῖνου γραφέως κάλλιστα. Διὰ ταῦτα καὶ ἡ ἀνατροφή τῶν τέκνων αὐτῆ ἐπετρέπετο ἐπὶ πλείοτερον χρόνον — διότι ἡ ἀρετὴ αὐτῆς ἦν ἰσχυρὰ καὶ τελεία — καὶ τῶν θρησκευτικῶν δὲ τελετῶν ἐλευθέρως πάνυ μετεῖχε· καὶ ἐλευθερώτερον ἢ κατὰ τοὺς ἔπειτα χρόνους τοιοῦτου ἐξήρχοντο αἱ γυναῖκες τότε· καὶ μέχρι προ-βεβηκυίας ἡλικίας θελατικαὶ καὶ χαρίεσαι ἕνεκα τῆς ἀρετῆς αὐτῶν διετηροῦντο ὡς ἡ ὑπερτεσσαρακοντούτις βέβαια μήτηρ τοῦ Τηλεμάχου. Ὡς τε ἡ γυνὴ τῶν ἠρωϊκῶν χρόνων ὡς πρὸς τὴν οἰκογενειακὴν καὶ κοινωνικὴν αὐτῆς θέσιν εἶχε τι τὸ προσπελάζον πρὸς τὴν κατὰ τοὺς ἡμετέρους χρόνους.

(ἔπειτα συνέχεια). ΣΑΦΦ ΛΕΟΝΤΙΑΣ

ΤΥΠΟΓΓΑΦΙΚΑ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 43 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν.

Σελ. β'.	Στήλη β'.	στίχοι 5	Ἐποπτικῶς καὶ αἰσθητικῶς καὶ ἀμαρταναστῶς ἀντὶ Ἐποπτικῆς καὶ αἰσθητικῆς καὶ ἀμαρταναστικῆς ἀντὶ σχέσεως
» » »	» »	» 6	» ἀντὶ σχέσεως
» » »	» »	» 48	» πρὸς τὸν θεόν » βίον
» » »	» »	» 30	» αὐτῶν » αὐτοῦ
» » »	» »	» »	» θεήλατον » θεήλατον
» » »	» »	» 33	» θρηνητῆ » θρηνητῆ
» » »	» »	» 36	» ἀλάστρω » ἀλάστρω
» » »	» »	» »	» Ἀτρέως » ἀτρέως
» » »	» »	» 37	» θοινατῆρος » θοινατῆρος
» » »	» »	» »	» ἀπέτις » ἀπέτις
» » »	» »	» »	» Ἐπιθύσας » Ἐπιθύσας
» » »	» »	» 38	» εἰκονογραφία » εἰκονογραφία
» » »	» »	» 40	» πάλιν » πάλιν

ΤΙ ΦΡΟΝΕΙ Ο Κ^{ος} ΦΙΛΗΜΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ἐπειδὴ τὸ ζήτημα τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ καὶ ἰδίᾳ τῶν μελλουσῶν τοῦ λαοῦ μητέρων ἀπασχολεῖ ἡμᾶς πρῶτιστα, καθήκον ἡμῶν ἐθεωρήσαμεν κατόπιν τῶν πολλῶν παρ' ἡμῶν περὶ δημοτικῆς τῶν θηλέων ἐκπαιδεύσεως γραφέντων, καὶ παρὰ τοῦ δημοτικοῦ τῶν Ἀθηναίων συμβουλίου περὶ ἐπιτροπῶν Κυριῶν ἐνεργηθέντων, νὰ μάθωμεν τὸ αἴτιον δι' ὃ πάντα ταῦτα ἔμειναν γράμμα νεκρὸν, ὡς συμβαίνει διὰ πᾶσαν καλὴν καὶ ὠφέλιμον ἰδέαν ἐν Ἑλλάδι.

Ἐντιπρόσωπος εἰδικὸς ἡμῶν ἐπικερθεὶς τὸν δῆμαρχον κ. Τ. Φιλήμονα καὶ ἐρωτηθεὶς παρ' αὐτοῦ τὸ αἴτιον, δι' ὃ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον οὐδεμίαν ἐλαβεν ἀπόφασιν σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἐφορευτικῶν τῶν Κυριῶν ἐπιτροπῶν ἔμαθε

Ἐκθέσεις γυναικείας βιομηχανίας ἐν Βριστόλῃ

Ἡ κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1885 ἐκθέσις τῶν γυναικείων χειροτεχνιῶν ἐν Βριστόλῃ εἴλκυσε τὴν προσοχὴν πολυαρίθμων ἐπισκεπτῶν· αἱ δὲ τοῦ κοινοῦ καὶ τοῦ τύπου κρίσεις ὑπῆρξαν ἐξόχως εὐνοϊκαί.

Ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας βιομηχανικὰς ἐκθέσεις, δι' ἃς ἐπίτηδες μεγαλοπρεπῆ ἰδρύονται μέγαλα, ἡ ἐκθέσις τῆς γυναικείας τέχνης καὶ βιομηχανίας ἔχει τὸ ἰδιόζον καὶ ἀφελές, οὕτα μᾶλλον μικρὰ ἀπόπειρα τὸ πρῶτον διοργανωθεῖσα πρὸς περιυναγωγὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ διαφόρων ἔργων γυναικείων. Κτίριον τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς ἐχρητίμευτεν εὐρύχωρος σχετικῶς ἐξοχικὴ οἰκία, ἔχουσα ὡς μόνην πολυτέλειαν καὶ πλοῦτον τοὺς τέσσαρας αὐτῆς τοίχους.

Ὡς προμετωπίς ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς ἐκθέσεως ἦταν κεχαραγμέναι αἱ λέξεις τῆς δικσήμεου ποιήτριας κ. Bronnung: «Λάβε τὴν ἐξίρ τὰ ἐργάζησαι ἐν τῷ κόσμῳ, διότι αὐτὸ εἶναι τὸ καλλίτερον ἀγαθόν, ἐξ ὧν δύνασαι νὰ ἀποκτήσῃς.»

Ὁ χώρος δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν νὰ ρίψωμεν ἢ ἐν μόνον βλέμμα ἐπὶ τῶν κυριωτέρων χαρακτηριστικῶν τῆς ἐκθέσεως ταύτης :

Εἰσερχομένη τις ἀπαντᾷ ὠραίαν στοὰν κεκοσμημένην διὰ σημαίων καὶ ἐμβλημάτων πάσης ἐθνικότητος· καὶ παντὸς μεγέθους, ἐπικρατούντων τῶν Βρεττανικῶν. Μετ' αὐτὴν εἰσέρχεται εἰς δευτέραν στοὰν πλήρη γωνιῶν καὶ φατνωμάτων, τεχνέντως ἐγγεγλυμμένων καὶ ἐζωγραφισμένων μετὰ πολυτελῶν ἐξαρτημάτων ξυλογλυπτικῆς συναρμολογουμένων μετὰ τῶνλοιπῶν δι' ὠραιοτάτων κατόπτρων. Μετὰ ταῦτα παρατάσσονται διάφορα εἶδη τελειοτάτης τυπογραφικῆς τέχνης ἐκ τῆς τυπογραφικῆς ἐταιρίας τῶν γυναικῶν· ἐπίσης διάφορα ἀριστουργήματα κεραμεικῆς τέχνης, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ἀπλοῦ πληοῦ καὶ ἀρικνούμενα μέχρι τοῦ τελειοποιημένου ποτηρίου ἢ πινακίου.

Καὶ δευτέρα σειρά φατνωμάτων τεχνέντως ἐζωγραφισμέ- ὑπὸ τῶν κ. κ. Hodgson καὶ Badrhouse.

Ἐντεῦθεν μεταβαίνει τις εἰς δωμάτιον, ἐνθα βλέπει εἰκόνας ἐπεξεργασθείσας ὑπὸ τῶν διασημοτέρων καλλιτεχνίδων κυριῶν : τῆς Κας Vard, τῆς δεσποινίδος Mutrie, τῶν δεσποινίδων Montalba καὶ ἄλλων.

Τὸ κέντρον τοῦ δωματίου πληροῦται καθισμάτων διὰ τὰς μουσικὰς συναυλίας καὶ τὰς ἀκροάσεις διδασκῶν. Ἐπίσης εἰς γωνίαν τινὰ τοῦ δωματίου ἐντὸς θήκης, εὐρίσκονται ἐκτεθειμένα μεγαλοπρεπῆ καὶ πολυτελῆ ἐκκλησιαστικὰ κεντήματα, παραπλευρῶς τούτων διάφορα ἀγγεῖα κεχρωματισμένα καὶ κεκοσμημένα ὑπὸ γυναικῶν ἀπὸ τὰ διάφορα ἐφορτάσια τοῦ Lametti.

Εἰς τὸ δεύτερον δωμάτιον τὰ ἐπικρατέστερα τῶν ἐκθεμάτων εἶναι τὰ χειροτεχνήματα.

Ἐνταῦθα βλέπει τις ἐξαισία τρίχαπτα ἀπὸ τὰς διαφορῶν ἐπαρχίας τῆς Ἰρλανδίας καὶ Ἀγγλίας. Ἡ ἐταιρία Morris συνεισέφερε μεγαλοπρεπέστατα παραπετάσματα θυρῶν καὶ ἄλλα καλαίσθητικώτατα τῆς ποικιλτικῆς ἀριστουργήματα. Τὸ Ἰρλανδικὸν τῶν γυναικῶν Πολυτεχνεῖον ἐξέθεσε

παρ' αὐτοῦ—λίαν εὐμενῶς προσενεχθέντος ἵνα πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν παράσχῃ ἡμῖν—τὰ ἐπόμενα :

«Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διὰ τοῦ τελευταίου ψηφισθέντος νόμου ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν αὐτοῦ διακαιοδοσίαν τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων· κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ ἐκ δημοτικῶν συμβούλων ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει πλέον λόγον ὑπάρξεως.

Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Φιλήμων περὶ τῶν ἐντυπώσεων του ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς του εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἀπήντησεν, ὅτι πολλὰ ἑλλείψεις ὑπάρχουσιν, καὶ πολλῶ μείζονα τῶν ὧσων ἐγένοντο πολέπονται νὰ γείνωσιν ὑπὲρ τῶν σχολείων τούτων. Ὁ κ. Φιλήμων φρονεῖ ὅτι ἐφορευτικὰ ἐκ Κυριῶν ἐπιτροπαὶ πολλὰ κικῶς κείμενα ἠδύναντο νὰ μεταβάλλωσι καὶ πολλὰς βελτιώσεις νὰ ἐπενέγκωσιν, ὡς ἀπανταχοῦ μέχρι σήμερον ἐγένετο. Τὴν γνώμην του ταύτην ὁ κ. Φιλήμων καὶ ἐν τῷ δημοτικῷ συμβουλίῳ ὑπεστήριξεν καὶ ἐν τῷ ἑξῶν ἀνεπίτυξε χαρακτηρίσας τὸ μέτρον τοῦτο ὡς ἐπωφελές καὶ εὐεργετικὸν διὰ τὴν πρόοδον καὶ βελτίωσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων.

Ὁ κ. Φιλήμων περαίων ἐξεφράσθη κολακευτικώτατα ὑπὲρ τῶν Κυριῶν, αἵτινες ἐφορευοῦσιν ἐπὶ διαφορῶν ἐνταῦθα ἐκπαιδευτικῶν ἢ εὐεργετικῶν καταστημάτων, προσθεὶς ὅτι ἡ εὐεργετικὴ αὐτῶν ἐπὶ τῶν καταστημάτων ἐκεῖνων ἐπίδρασις καταφανεστάτη ὁσημέραι καθίσταται.

Ἄναγνωρίζει δὲ ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ Κυριῶν εἰς τὸ ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον μεγάλως δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς βελτίωσιν τῆς κατωτέρας καὶ μέσης ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδεύσεως τῶν γυναικῶν.

Θλιβερόν ἀληθῶς ὅτι ἐπὶ τῆς δημαρχίας ἀκριβῶς τοῦ κ. Τ. Φιλήμονος, ἀνδρὸς νοήμονος καὶ ὑπὸ τοιούτων ἀρχῶν ἐμφορομένου, κατανοοῦντος δὲ τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐκπαιδεύσεως τῆς θηλείας νεολαίας, ἐγένετο ἡ τροποποίησις αὐτῆ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκπαιδεύσιν.

Ἐχομεν ὅμως δι' ἐλπίδος ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας θέλει ἐργασθῆ καὶ μεριμνήσῃ ἰδιαιτέρως ὑπὲρ τῆς θηλείας ἐκπαιδεύσεως τροποποιήσῃ οὐ μόνον ἐν τῷ χάρτῃ, ἀλλὰ ἐν τοῖς πράγματι τὰ κατ' αὐτὴν.

Ἡμεῖς δὲν θὰ παύσωμεν βεβαίως ἀσχολοῦμεναι καὶ γράφουσαι περὶ τούτου, μέχρις οὐ τέλος δυνήθωμεν νὰ ἀπολαύσωμεν καρποῦ· ἔστω μικροῦς καὶ ὀλίγους ἔχουσαι ὑπ' ὄψει τοῦ γνωστῶν ἐκεῖνο λόγιον : «Ἀρχὴ τὸ ἡμῶν τοῦ παιτοῦς».

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἐπειδὴ μέγας κατ' αὐτὰς γίνεται λόγος περὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων, ἐν ἧ, ὡς λέγεται, ἰδιαιτέρον τμήμα παραχωρηθήσεται εἰς ἐκθεσιν ἔργων γυναικείας τέχνης καὶ βιομηχανίας, ἐθεωρήσαμεν καλονπρὸς ἐνθάρρουνσιν καὶ ἀπομίμησιν τῶν Ἑλληνίδων ἐκθετητριῶν νὰ μεταφέρωμεν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ εἰς τὰς στήλας τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν συνοπτικὴν περιγραφὴν τῆς ἐκθέσεως τῆς γυναικείας τέχνης καὶ βιομηχανίας Ἀγγλίδων γυναικῶν, ἧτις ἐγένετο ἐν Βριστόλῃ κατὰ τὸ 1885.

διάφορα χειροτεχνήματα, ἀρχαῖα ἐκπλασμάτα καὶ σχέδια ἀρχαίων κεντημάτων, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τῆς νεωτέρας τέχνης.

Τροχὸς ἡλακᾶτης, μετὰ τοῦ χονδροειδοῦς χονδρωτοῦ παλίου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν κατασκευὴν χρησιμεύει οὗτος, εὑρίσκειται ἐκεῖ εἰς ἀντιπαράστασιν μετὰ τῶν λοιπῶν λεπτοτεχνημάτων τῆς γυναικείας δεξιότητος.

Ἐσὼ βλέπει τις πολλὰ ὑδατογραφήματα ὑπὸ πεφημισμένου χρωστήρων ἐπεξεργασθέντα, μετὰ τῶν ὁποίων διακρίνεται τὸ σχεδιογράφημα «τρυγητοῦ» τῆς Κας Butler, γλυκυτάτου χρωματισμοῦ. Τὰ καταστήματα Hovell καὶ James ἔστειλαν ὡραιότατα δοῦρα πορσελάνης, ὑπὸ γυναικῶν ἐξωγραφημένα, ἢ δὲ Κα Henry Holius ὡραιότατα ἀνάγλυφα «τὸ κοιμώμενον παιδίον» καὶ «τὴν Δύσιν» ἐκφραστικὰ καὶ λεπτὰ ἔργα.

Ἄνερχόμενοι τὴν κλίμακα εὐρίσκομεν ὅπως νέου εἶδους ἐργασίας. Προσόψεις καὶ σχέδια κατασκευάτων πλοίων ὑπολογισμοὺς περιπλοκοῦς, διαγράμματα, ὑπολογισμοὺς περὶ ἐκτοπίσεως καὶ στερεότητος τῶν πλοίων, ὡς καὶ περὶ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν· πάντα ταῦτα ἔργα γυναικῶν ἐκ τῶν ναυπηγείων τοῦ Leven. Καθ' ὅλην τὴν κλίμακα εὐρίσκονται ἀνηρητημένα χωρογραφήματα κηπουρικῆς καὶ φωτογραφίας, σχεδιάσματα ριπιδίων ἐκ τῆς πολυτεχνικῆς σχολῆς τῆς Bloomsburg. Πρὸ ἡμῶν ἀνήρτηται ἡ «Ἀτελεύτητος ὁδὸς» τῆς δεσποινίδος Fonds, ἢ φυσικότης τῆς παραστάσεως τῆς ὁποίας εἶναι τοιαύτη, ὥστε ὁ θεατὴς νομίζει ὅτι αἰσθάνεται τὸν ἄγριον ἀέρα τῆς ἐρήμου πνέοντα σφοδρῶς, καὶ κωλύοντα τὰ βήματα τῆς γυναικῆς, ἢτις ὑπὸ βαρῶν φορτίων παλαίει (τύπος, δυστυχῶς βίου, πολλῶν γυναικῶν!) κάτωθι τῆς εἰκόνης ταύτης παρίσταται σορὸς προϊόντων γεωργικῶν, ἢτοι γεωμήλων, γογγυλίδων κ. α. δοχεῖα πλήρη ζαχαροπλάκων ὀπωρῶν· ἐκεῖθεν, οὐ μακρὰν, συμπλέγματα σπανίων ἀνθέων καὶ καρπῶν, ἀναριστῶντα ἐν σμικρῶ τὰς προόδους τῶν γυναικῶν ἐν τῇ γεωργικῇ καὶ ἀνοχομίᾳ. (ἔπεται συνέχεια.)

ΑΣΥΛΟΝ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Εὐεργετικὸν ἀσύλον ἀπόρων παιδῶν ἰδρυθήσεται τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ γενναίᾳ εὐεργετικῇ ἐπιχορηγήσει τῆς εὐγενούς καὶ φιλοπάτριδος κυρίας Πολυμνίας Σκαρχαμαγκᾶ τὸ γένος Ῥάλλη. Πολλὰ καὶ πολλοὶ ἀριθμῶνται μέχρι σήμερον οἱ ὑπὸ τῆς κυρίας ταύτης εὐεργετηθέντες, ἀλλ' ἢ ὑπὲρ ἰδρύσεως ἀσύλου ἀποφασίσει αὐτῆς δύναται νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς εὐεργεσία πρὸς τὴν πατρίδα αὐτήν, ἢς οἱ μέχρι τῆς χθὲς ἐγκαταλειμμένοι καὶ ἀστεγὰ παῖδες καλοὶ καὶ τίμιοι πολῖται θὰ παρασκευάζονται ἐν τῷ ἀσύλῳ τούτῳ, τυγχάνοντες προστασίας καὶ περιθάλψεως καὶ διδασκόμενοι οὐ μόνον γράμματα, ἀλλὰ καὶ τέχνας. Ἐξερχόμενοι δὲ εἰς τὴν κοινωνίαν θὰ ἀποκομιζῶσι πλὴν τῆς περὶ τὸν πρακτικὸν βίον ἐπιστήμης καὶ χρηματικὸν τι κεφάλαιον. Διὰ τοῦ ἀσύλου τούτου θέλει ἰδίως ἐπιδιωχθῆ ἡ ἀνάπτυξις τῶν εὐγενῶν τεχνῶν παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ, οἱ δὲ ἀποροι παῖδες τῆς τάμενοι καλοὶ τεχνῖται θὰ ἀναγάγῃσι προῖόντας τοῦ χρόνου καὶ παρ' ἡμῖν τὰς εὐγενεῖς βιοποριστικὰς τέχνας εἰς τὸ σήμερον

ἐκεῖνο τῆς τελειότητος, ὅπερ παρὰ τοῖς εὐρωπαίοις οὐ μόνον θαυμάζομεν, ἀλλὰ καὶ τόσον ἀκριβᾶ πληρόνομεν. Τὸ ἀσύλον τοῦτο ἐκ παραλλήλου μετὰ τῆς ἰδρυθησομένης καλλιτεχνικῆς καὶ πρακτικῆς τῶν γυναικῶν σχολῆς θέλουσιν ἐγκαινιάσει νέον ὅπως στάδιον προόδου διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, ὅπερ πολλὰ δύναται νὰ προσδοκᾷ τὰ καλὰ ἐκ τῆς ἀρξαμένης ἡδὴ νὰ ἀναφαίνηται εἰς τὸν ὀρίζοντα γυναικείας πρωτοβουλίας καὶ δράσεως.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι ἡ εὐγενὴς κ. Σκαρχαμαγκᾶ πολλὰς εὐρήσει τὰς ἀρωγὰς καὶ συνεργάτιδας ἐν τῇ πραγματοποιήσει τῆς εὐγενούς ταύτης ἐπιχειρήσεώς της. Ζηλωταὶ δὲ πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν Κυριῶν τοῦ εὐγενούς αὐτῆς παραδείγματος γινόμενοι θέλουσιν ἐπιζόμενοι προθυμοποιηθῆ νὰ ἀναδειχθῶσι καὶ αὐταὶ διὰ παρομοίων εὐεργετικῶν πράξεων τῶν, ἀφορωσῶν ἰδίᾳ εἰς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλληνίδος, οὐ μόνον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς χωρίοις, ἐνθα ἡ γυνὴ ὡς κτῆνος μᾶλλον ἢ ὡς ἄνθρωπος λογίζεται. Ἡ α' Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» εὐτυχῆς λογίζεται δυναμένη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ νέου τούτου ἔτους νὰ ἀναγράψῃ τοιαύτας εὐγενεῖς Ἑλληνίδων πράξεις, τιμῶτας οὐ μόνον αὐτὰς ἀλλὰ σὺν αὐταῖς καὶ σύμπαντα τὸν Ἑλληνισμόν.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ ὑγιεινὴ τῶν παιδῶν ἀπασχολεῖ πολλοὺς σοφοὺς τῆς Εὐρώπης, οἵτινες μετὰ ζήλου ἐργάζονται, ὅπως, ἐξασφαλίζοντες διὰ συντελεστικῶν τῆς υγείας κανόνων τὴν σωματικὴν τῶν παιδῶν εὐεξίαν, διευκολύνωσι καὶ ἐπιτύχωσιν ἀκόπως καὶ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν. Οὐδὲν βεβαίως συντελεῖ εἰς ἐξωραΐσιν τοῦ προσώπου καὶ εἰς πλουτισμὸν τῶν γνώσεων, ὅταν ἡ αἴσθησις τῆς δράσεως· καὶ ὅμως πόσοι τυφλοὶ, ἀλλήθωροι, μύωπες ἢ πάσχοντες τοὺς ὀφθαλμούς.

Τοῦτο ἀποδοτέον εἰς τὴν ἀκηδεῖαν καὶ ἀμεριμνησίαν τῶν γονέων ἐπὶ τῆς υγείνης τῶν ὀφθαλμῶν ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἐτι ἡλικίας τῶν παιδῶν αὐτῶν. Πλὴν τῶν ἐκτεθέντων ἡδὴ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐν τῷ Ἡμερολόγιῳ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» προσθετέον καὶ τὰ ἑξῆς:

Μὴ καλύπτετε ποτὲ διὰ λευκῆς καλύπτρας τὸ πρόσωπον τοῦ μικροῦ, τὴν σιγμὴν καθ' ἣν ἐξέρχεται τοῦτο εἰς περιπατον. Τὸ διὰ ταύτης εἰσδύον εἰς τοὺς ὀφθαλμούς του φῶς, οὐ μόνον ἐξαντλεῖ καὶ κουράζει τὴν ἀσθενῆ αὐτοῦ ὄρασιν, ἀλλὰ καὶ καταστρέφει αὐτήν. Μεταχειρίζεσθε λοιπὸν πρασίην καὶ σπανιώτερον κυανὴν βαθεῖαν τοιαύτην.

Παραγγέλλετε πρὸς τὴν τροφὴν ἢ ὑπέρτριαν νὰ μὴ φέρῃ πάντοτε τὸ μικρὸν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βραχίονος, διότι τοῦτο ἀτενίζον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πρὸς αὐτήν, ἐξοικειοῦται νὰ στρέφῃ πάντοτε τὸ βλέμμα ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἢ καὶ τὰνὰ πάλιν, ἀνεπαίσθητως δεξιοκτᾶ τὴν ἑξίν τοῦ νὰ ἀλληθωρίζῃ. Ἄς φέρωσι λοιπὸν αὐτὸ ἐναλλάξ ἐπὶ τε τοῦ δεξιῶ καὶ ἀριστεροῦ βραχίονος πρὸς πρόληψιν τοῦ δυστυχήματος τούτου.

Περὶ τὸν νὰ προσθεσῶμεν ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἡμῖν νὰ παραλαμβάνητε τροφὴν ἢ ὑπέρτριαν ἀλλήθωρον. Ἐχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ παιδίον εἶναι τὸ μιμητι-

κώτερον τῶν ὄντων καὶ ὅτι θέλει ἴσως βασιανίσει ἑαυτὸ, ἔως οὐ κατορθώσῃ νὰ ρυθμίσῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς δράσεώς του πρὸς τὴν τῆς τροφῆς του, ὅπερ τέλος θέλει κατορθώσῃ. Οὐ μόνον δὲ ἀλλήθωρος, ἀλλ' οὔτε πάσχουσα ἐξ οἰκασθῆποτε παθήσεως τῶν ὀφθαλμῶν, ὡς χοιραδικὴ εἴ τι ἄλλο δέον νὰ ἦ ἢ τροφός, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ ἀσθενεία της ἐνδεχόμενον νὰ ἦ μεταδοτικὴ, τὸ μικρὸν θὰ ἐθισθῆ νὰ ἡμικλείῃ τοὺς ὀφθαλμούς, ὡς πράττουσι πάντες οἱ πάσχοντες.

MARIANΘΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Μάτην ἐπαναλαμβάνομεν πρὸς τὰς κ.κ. ἀναγνώστριάς ἡμῶν ὅτι τὰ τοῦ συρμού εἶναι ἐκτὸς τοῦ κύκλου μας. Ἐπιμένουσι νὰ μᾶς ζητῶσι δελτίον καὶ τούτου. Καὶ ἀληθῶς δὲν ἔχουσι ἄδικον. Μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγομεν καὶ γράφωμεν κατὰ τοῦ συρμού εἶναι ἐν τούτοις ἀπαρκίτητον καὶ ἀναγκασίον κακὸν διὰ λαὸν ὀπωρῆποτε πεπολιτισμένον. Ὑποθέτατε Κυρία ἀδαῆ τοῦ συρμού ὡς ζῶσαν εἰς ἀπομεμακρυσμένον τινὰ τόπον. Ἀφικνεῖται νύκτωρ εἰς Ἀθήνας καὶ τὴν ἐπαύριον φέρουσα κρινολίνον γιγαντιαίων διαστάσεων καὶ τὰ τῆς ἐποχῆς τούτου ἐξαρτήματα παρουσιάζεται εἰς τὴν πλατείαν μας. Δυστυχῆς ὕπαρξις! Ἐὰν κατορθώσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ οἴκαδε μὴ φέρουσα ἐπ' αὐτῆς λείψανα σεσηπῶτων λεμονίων θὰ εἶναι θαῦμα.

Πρὸς πρόληψιν λοιπὸν τοιοῦτου δυστυχήματος ἀναλαμβάνομεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν παραθέτουσαι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν πᾶν ὅτι δύναται νὰ καταστήσῃ τὰς κυρίας ἀναγνώστριάς ἡμῶν, ἐνημέρους πρὸς τὰ ἐπιζόμενα, συμβουλευούσαι πάντοτε αὐταῖς τὴν οἰκονομίαν καὶ καλαισθησίαν.

Ὁ Ἰανουάριος εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν μὴν τῶν οἰκογενειακῶν ἐσπερίδων καὶ διασκεδάσεων, διὰ τὰς ἐποίας δὲν ἀπαιτοῦνται βεβαίως ἐνδυμασίαι πολυτελεῖς καὶ δαπανηραὶ. Ἡ ἐσθῆς τοῦ περιπάτου φέρεται κάλλιστα καὶ εἰς τὰς ἐσπερίδας, ἐκτὸς ἐὰν αὐταὶ περιβάλλονται μὲ ἐπίσημόν πως χαρακτηρὰ, ὅτε καὶ τίθενται εἰς ἐνέργειαν αἱ λευκαὶ ἢ ὠχραὶ θερναὶ ἐσθῆτες, ἃς αἱ προβλεπτικαὶ δεσποινίδες μας ἐξέλεξαν, τοιαύτας ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ χρησιμοποιοῦσιν αὐτὰς καὶ τὸν χειμῶνα.

Μικρὰ ἐπιδιόρθωσις ἀποβαίνει, οὕτως εἰπεῖν, ἀπαραίτητος ἐν ἡ περιπτώσει π. χ. τὸ περιλαίμιον εἶναι ὀρθόν, ἀντικαθιστᾶτε τοῦτο δι' ἀνεστραμμένον πρὸς τὰ κάτω καὶ ὀλίγον ἐκτετραχλημένον τοιοῦτου. Ἀλλὰ βλέπω ἐνταῦθα ἰσχνὴν νεαρὰν μελαγχροινὴν συνοφρουμένην! ὁ λαϊμὸς της εἶναι πολὺ λεπτός καὶ ὀστεώδης, οὐχὶ δὲ καὶ ἀμέμπτου λευκότητος· πῶς λοιπὸν νὰ ἐκθέσῃ τὸ ἐλάττωμα τοῦτο τῆς καλῆς της εἰς τόσους ἀδιακρίτους ὀφθαλμούς. Παραγορηθῆτε, νῆα μου φίλη, οἱ ἐπινοηταὶ τοῦ συρμού προέβλεψαν τὴν περιστασιν σας ταύτην. Φέρετε λοιπὸν πιλωτῶν βόαν, οὐχὶ ἐκ μιλωτῆς, ἀλλ' οὔτε ἐκ τριχάπτων· ἡ μιλωτὴ εἶναι ἀπρηχαιωμένη, τὰ δὲ τρίχαπτα δὲν θερμαίνουσιν ἀρκούντως. Ὁ βόας οὗτος κατασκευάζεται ἐκ πτίλων στρουθοκαμήλου, εἶναι ἀβαρὴς, εὐκίνητος· καὶ ὠραίζει πολὺ τὸ πρόσωπον.

Τοιοῦτους βόας φέρουσι σήμερον καὶ αἱ νεαραὶ νύμφαι κατὰ τὴν ὥραν τῆς τελετῆς τοῦ γάμου. Τοῦτο δὲν εἶναι νεωτερισμός· καὶ αἱ μάμαι μας αὐταὶ νυμφεύμεναι ἔφερον περὶ τὸν λαϊμὸν κυκνεύου βόας, οἵτινες ἤρμοζον πολὺ κάλλιτερον εἰς τὰς νύμφας ἢ οἱ σημερινοί. Ἀλλὰ τὸν νεωτερισμὸν τοῦτον συνιστῶμεν μόνον πρὸς τὰς εὐπόρους. Αἱ μὴ τοιαῦται ἃς φέρωσι περιλαίμιον ὀρθόν, ἵνα μὴ κρούνωσι. Περαινουσαι λέγομεν, ὅτι τὰ λευκὰ χρώματα διὰ τὰς δεσποινίδας καὶ τὰ μελανὰ διὰ τὰς δεσποίνας εἶναι τὰ ὠραιότερα, εὐγενέστερα καὶ οἰκονομικώτερα διὰ τὰς συναναστροφὰς καὶ τοὺς χοροὺς. Ἄνθη παντοῖα ἀρμόζουσι κάλλιστα ἐπὶ τῶν χρωμάτων τούτων· ὡς ἄνθη δὲ τοῦ συρμού θεωροῦνται αἱ ἀνεμῶναι, τὰ ἀνοικτὰ ἢ λευκὰ τριαντάφυλλα συμπλεγμένα μετ' ἴων, τὰ ἄνθη τῆς μηλέας, ἀμυγδαλέας κτλ.

Μίαν λέξιν καὶ διὰ τὰ κοσμήματα. Δὲν φέρουσι πλέον τὰ βαρῆα ἐκεῖνα καὶ δαπανηρὰ περιθέραια, ψέλλια, πόρπας, ἐνώτια κ. ἄ. Ἐλαφρὰ, λεπτορυθῆ, εὐθύνά· ἰδοὺ τί ὁ συρμὸς παραδέχεται, σύμφωνος ἄλλοτε καὶ πρὸς τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, ἐν αἷς ζῶμεν. Αἱ δεσποινίδες δὲν φέρουσιν ἀδάμαντας καὶ ἐν γένει πολυτίμους λίθους· ἀλλ' οὔτε χρυσὰ ψέλλια, ἢ ἀλύσους. Ἀρκοῦνται εἰς ἐντέχνως κατασκευασμένα ἀργυρὰ ἐλαφρὰ τοιαῦτα, ἐπιφύλασσουσαι εἰς τὸν μνηστῆρα τὴν εὐχαρίστησιν νὰ συνδέσῃ τὴν μετ' αὐτῶν εὐτυχίαν του διὰ τοῦ πρώτου χρυσοῦ κρίκου, ὃν οὗτος θὰ προσφέρῃ αὐταῖς.

ΠΕΡΙ ΑΓΑΘΟΕΡΓΙΑΣ

Ἀποκτήσατε ἔξιν, Ἀγαπηταὶ μοι ἀναγνώστρια, ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς ὑμῶν ἡλικίας εἰς τὴν ἀγαθοεργίαν. Ὅταν δὲ ἐλεῆτε τὸν πτωχὸν καὶ δυστυχῆ, μὴ πράττητε τοῦτο, ἵνα ἀπαλλαγθῆτε ἐκ τοῦ θεάματος τῆς δυστυχίας καὶ ἐλεεινότητος, ἀλλ' ἵνα χαίρητε ἐνδομύχως, ὅτι ἀνεκουφίσατε αὐτοῦς. Ἡ εὐεργεσία δὲν εἶνε μόνον ὕλική· ἀγαθοεργία εἶναι καὶ αἱ καλαὶ συμβουλαὶ καὶ ἐνθαρρύνσεις εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς, καὶ αἱ φιλόστοργοι φροντίδες καὶ τὸ καλὸν παράδειγμα. Τὸ καλὸν μάλιστα παράδειγμα πολλάκις γίνεταί πρόξενον μεγαλειτέρας ὠφελείας, ἢ προσφορὰ πολυτίμων πραγμάτων.

Ἐὰν τὴν ἀγαθοεργίαν ἐπεκτείνωμεν εἰς τὰς συμβουλάς, εἰς τὴν διδασκαλίαν, εἰς τὴν παρηγορίαν, καὶ εἰς τὰς λοιπὰς χριστιανικὰς ἀρετὰς, τότε αὕτη δὲν θὰ περιορίζηται εἰς μόνον τὸν πλοῦτον. Ἡ ἀγαθοεργία θέλει κατασταθῆ ἀνεξάρτητος αὐτοῦ καὶ θέλει εἶναι δι' ὑμᾶς, ὃ φίλταται νεάνιδες, ἐνασχόλησις εὐφρόσυνος καὶ χαρίεσσα.

Διὰ τοῦτο, ἀγαπηταὶ μοι ἀναγνώστρια, παρέχουσαι βοήθειαν εἰς τοὺς πάσχοντας, χορηγεῖτε αὐτὰς μεθ' ἄβροφροσύνης, λεπτότητος καὶ εὐμενείας.

Μὴ υπερηφανεύσθε ὅταν παρέχητε ἐλεημοσύνην ταπεινοῦσθε, ἵνα ὑψωθῆτε. Δὲν εἶναι δὲ ἀναγκασίον νὰ ἤμεθα πλούσιοι ἵνα ἀγαθοποιώμεν. Ἡ χρηστότης καὶ οἱ συμπαθεῖς τρόποι, παρέχουσιν ἡμῖν ἡδονὰς ἀληθεῖς, αἵτινες δὲν καταδαπανῶνται ποτὲ, ἀλλ' ἀπεναντίας ἀνανεοῦνται καὶ ὦν ἡ ἀνάμνησις εἶναι λίαν εὐχάριστος.

Την γυναίκα λοιπόν τοιαύτην φύσει οὐσαν, πρέπει διὰ τῆς ἀνατροφῆς ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας, ἔτι μᾶλλον πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην ἐπιτηδεῖν νὰ καταστήσωμεν.

Τοῦτο δὲ πράττουσαι πᾶσαι αἱ μητέρες ἔστωσαν πεπεισμέναι ὅτι οὐδὲν ὡς παρεκτρέπονται τῶν θεῶν λόγων.

«*Ἐλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν*».

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

Εἰδοποιῶνται αἱ ἔχουσαι λάβει ἀγγελίας τῶν ὑπὸ τῆς κ. Μ. Μπέτσου ἐκδιδομένων ποιημάτων νὰ ἐπιστρέψωσιν αὐτάς, διότι ἡ ἐκτύπωσις τῆς ποιητικῆς αὐτῆς συλλογῆς εὐρίσκειται ἤδη περὶ τὸ τέλος.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐσωτερικά.

Κατὰ τὸ δημοσιευθὲν βυζυλικὸν διάταγμα «τῆ δευτέρᾳ Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1888 τελεσθήσονται τὰ ἐγκαίνια τοῦ δαπάνη τῶν ἐθνικῶν εὐεργετῶν Εὐαγγελῆ καὶ Κωνσταντίνου Ζάππα ἀνεγερθέντος Ζαππείου μεγάρου καὶ ἡ ἐναρξίς τῆς Δ'. Ὀλυμπιάδος.

Δὲν παραθέτομεν ἐνταῦθα τὸ ὑπὸ πασῶν τῶν κλημεριῶν Ἐφημεριδῶν δημοσιευθὲν πρόγραμμα τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ἀρκούμενοι νὰ ὑπενθυμίσωμεν πρὸς τὰς ἀπανταχοῦ ἀναγνώστριάς ἡμῶν ὅτι ἔργα γυναικείας τέχνης καὶ βιομηχανίας ἔσονται δεκτά, ὅτι δὲ ἀνάγκη νὰ ἀποδείξωμεν καὶ ἡμεῖς αἱ Ἑλληνίδες, ὅτι ἐὰν ὑστεροῦμεν τῶν Εὐρωπαϊῶν γυναικῶν κατὰ τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, δὲν ὑπολείπομεθα ὅμως αὐτῶν καὶ κατὰ τὴν χειροτεχνικὴν ἐπιτηδεύματα καὶ ἰδίᾳ τὴν ἐθνικὴν καὶ ἐπιτόπιον τοιαύτην. Πλὴν τῆς πρωτεύουσας, αἱ ἐπαρχίαι, αἱ νῆσοι καὶ αἱ ὑπὸ τὸν ζυγὸν χωραὶ δύνανται νὰ ἐπιδείξωσιν ἀριστουργήματα γυναικείας τέχνης καὶ βιομηχανίας. Αἱ γυναῖκες τῆς ἠρωϊκῆς Κρήτης θὰ ἀποστείλωσι βεβαίως τὰ ὀρειὰ ἐκεῖνα τρίχαπτά των (κοπανέλια) ἅπερ καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Εὐρωπαϊῶν προτιμῶνται διὰ τὴν λεπτότητα καὶ στερεότητά των· θὰ ἀποστείλωσι τὰ ὠραία μᾶλλον γυνοῦδη ἐπικαλύματα, ἅτινα διαφιλονικοῦσι τὴν ὠραιότητα καὶ στιλπνότητα καὶ πρὸς τὰ βελούδινα τοιαῦτα. Αἱ γυναῖκες τῶν Καλαμῶν θὰ ἀποστείλωσι τὰ περηνιμένα Καλαματιανὰ ὑφάσματα των, αἱ τῶν Ψαρῶν τὰς ὠραίας μπιμπίλας των κτλ. Πεποιθῆσιν δὲ ἔχομεν ὅτι ἡ ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ῥέκτου κ. Δραγοῦμη τοῦ πᾶν καλὸν ὑποστηρίζοντος καὶ ὑποθάλποντος θέλει ἐνθαρῦνει τὰς ἀπανταχοῦ Ἑλληνίδας, χορηγοῦσα αὐταῖς πᾶσαν δυνατὴν ἐνδοκίαν καὶ διατάττουσα τὰ τοῦ γυναικείου τμήματος μετὰ ἰδιαζούσης ὄλως μερίμνης καὶ προσοχῆς.

Ἡ Πλατεία τοῦ Συντάγματος μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ δαγείου τοῦ Δήμου. Ἡ πλατεία αὕτη τοῦ Συντάγματος ὁ μοναδικὸς σχεδὸν περίπατος τῆς πόλεως τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἧ αἱ προσφιλεῖς Ἀτθίδες διατρέχουσι κίνδυνον θανάτου ἐξ ἀσφυξίας ἐν ἑορτασμοῖς ἰδίᾳ ἡμέρας 3, θέλει κατὰ τὸ συντασσόμενον ἤδη σχεδίου οὐ μόνον εὐρύνθῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐ-

πίγειον παράδεισον μεταβληθῇ. Ἐν αὐτῇ θὰ τοποθετηθῶσιν ἀγάλματα, στήλαι, θὰ ἐγερωθῶσι σκιαδερ, θὰ ἐπιτραπῇ δὲ εἰς ἰδιώτας νὰ ἐγείρωσι ἰδίαις δαπάναις ἀνδριάντας μεγάλων ἀνδρῶν, ἐγγαράττοντες ἐπ' αὐτῶν τὰ ὀνόματά των. Συγχάρομεν ἀπὸ καρδίας τὸν κ. Τ. Φιλιμόνα, ἐὰν μάλιστα ὡς ἐν τῷ προγράμματι του διαλαμβάνει, κατορθώσῃ νὰ μᾶς παράσῃ ἄφθονον ὕδωρ, οὗ τὴν ἔλλειψιν τόσον αἰσθάνεται πᾶσα καλὴ οἰκοδόσποινα.

Εἰδοποιῶνται αἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ κ. κ. συνδρομητρίαι ἡμῶν, ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τρέχοντος ἔτους ἡ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ συνδρομὴ ὠρίσθη εἰς φράγκα χρυσᾶ ὀκτώ.

Ἐξωτερικά.

Ἀσφαλιστικὴ εἰσαγγελία τῶν ἀγῶν γυναικῶν. Ἐν Δαυμαρκίᾳ συνέστη κατ' αὐτὰς ἀσφαλιστικὴ εἰσαγγελία κατὰ τῆς ἀγαμίας τῶν γυναικῶν. Ἐν αὐτῇ ἐγγράφονται μόνον νεώταται κόραι ἀπὸ τοῦ 13 ἔτους καὶ ἄνω καταβάλλουσα ἐτησίως ἐλάχιστον τι ποσόν. Ἐὰν νυμφευθῶσι χάνουσι πᾶν δικαίωμα ἐπὶ τῆς συντάξεως, ἧτις χορηγεῖται πρὸς τὰς ἀγάμους ἀπὸ τοῦ 35ου ἔτους καὶ ἄνω. Ἡ σύνταξις αὕτη ἐπαρκεῖ δαφιλῶς εἰς τὴν ἄνετον καὶ ἀξιοπρεπεῖ διατήρησιν τῶν συνταξιούχων. Ἀξιόλογος καὶ πρακτικὴ ἰδέα, ἣν ἐλπίζομεν νὰ ἴδωμεν εἰσαγομένην καὶ παρ' ἡμῶν.

Παρασημοφορίαι γυναικῶν. Κατ' αὐτὰς ὁ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας ἀπένευμεν ἰδιοχείρως τὸ παράσημον πρὸς δύο γυναῖκας ἐν Παρισίοις: Πρὸς τὴν δεσποινίδα Νικόλ, ἐπόπτριαν τοῦ φρενοκομείου τῶν γυναικῶν ἐν Παρισίοις. Ἀπὸ τριακονταετίας ὄλης ἡ ἀξιόθαύμαστος αὕτη γυνὴ ἀφιέρωσε τὸν βίον αὐτῆς εἰς μόρφωσιν καὶ ὑγιᾶ ἀνάπτυξιν τῶν ταῖς φροντίσιν αὐτῆς ἀνατεθειμένων ἡλιθίων νεανίδων ἢ ἀτελῶν καὶ ἐπιληπτικῶν τοιούτων καὶ εἰς προκαταρκτικὴν μόρφωσιν τῶν λαϊκῶν νοσοκόμων, ἃς θεωρητικῶς ἀριστα προπαρασκευάζει αὕτη.

Πρὸς τὴν δεσποινίδα Μρουσάκ 85 ἐτίδα ἀδελφὴν τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίου Βικεντίου τοῦ Παύλου τὴν διευθύνουσαν μέχρι σήμερον μετὰ μητρικῆς ἀφοσιώσεως καὶ ζήλου τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον τοῦ Val-de-grâce.

Διαμαρτύρησις ὑπογεγραμμένη ὑπὸ ἐνὸς ἑκατομμ. Ἀγγλίδων γυναικῶν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας κ. Μάτθες, ἔλαβε κατ' αὐτὰς ἀναφορὰν πρωτοφανῆ διὰ τὰ Ἀγγλικά χρονικά. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσιν ὑπὲρ τὸ ἐν ἑκατομμύριον ὑπογραφαὶ Ἀγγλίδων γυναικῶν, αἵτινες ἰκετεύουσι τὴν βασίλισσαν, ἵνα δώσῃ διαταγὴν καὶ κλείωνται κατὰ τὰς Κυριακάς ἅπαντα τὰ καπηλεῖα καὶ καφενεῖα, ὅπως μὴ οἱ ἄνδρες αὐτῶν μεθύωσι.

Ὁ Ὑπουργὸς ἀπάντησεν ὅτι, ἐὰν ἡ αἴτησις των ληφθῇ ὑπ' ὄψει, τότε οἱ ἄνδρες των θὰ μεθύωσι κατ' οἶκον, ὅπερ ἔσται δυσχερότερον δι' αὐτάς. Οὐχ' ἤττον ὑπεσχέθη νὰ ἀ-

νευχθῇ πρὸς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα καὶ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν τῆς.

Αἱ γυναῖκες ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἐν Γερμανίᾳ. Εἰς νέον σχέδιον διοργανώσεως τῶν ἐν Βερολίνῳ διαιτητικῶν συμβουλίων ἀναγνωρίζεται πρὸς τὰς γυναῖκας τὸ δικαίωμα τῶν καθηγητικῶν καὶ ἐν γένει ἐκπαιδευτικῶν ἐκλογῶν. Βλέπομεν ὅτι καὶ οἱ ἐν Γερμανίᾳ ἤρξαντο ἀναγνωρίζοντες καὶ συναισθανόμενοι τὴν ἀνάγκην τῆς παραχωρήσεως σχετικῶν τιμῶν πρὸς τὰς γυναῖκας δικαιωμάτων.

Διάλεξις γυναικῶν ἐν τῇ Σορβόνῃ. Τὴν 3ην Δεκεμβρίου παρελθόντος ἔτους ἡ κ. Κ. Ρενώξ ἐξέθετε ἐν τῇ Σορβόνῃ τὰς ἀρχὰς νέας θεωρίας ἐπὶ τῶν διαφόρων φυσικῶν μεταβολῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν ζώων, στριζομένης τῆς θεωρίας ταύτης ἐπὶ τῆς ἐμβρυώδους ἀναπτύξεως.

Μεταξὺ τῶν διαπρεπῶν σοφῶν, οἵτινες ἀπέτελουν τὸ ἀκροατήριον αὐτῆς διεκρίνοντο ἅπαντες οἱ καθηγηταὶ τῆς ἐμβρυολογίας, ζωολογίας καὶ ἀνθρωπολογίας ὡς καὶ πολλοὶ ἐκλεκτοὶ κόσμος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἡ θεωρία ἣν ἡ Κυρία αὕτη ἀνέπτυξεν καὶ ἣν ἔχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν εἶναι τόσον ἐπιστημονικὴ, ὥστε δυσκολοιόμεθα νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα ἔστω καὶ ἀπλῆν τινα περιλήψιν αὐτῆς. Στριζομένη αὕτη ἐπὶ τῆς ἐμβρυώδους φυσιολογίας ἀποδεικνύει ὅτι ἡ πρώτη παραγωγή τῶν σωματικῶν συστατικῶν τῶν πρώτων ἀνθρώπων δὲν συνίστατο ἐκ στοιχείων ζωϊκῶν, ἀλλ' ἐκ φυτικῶν τοιούτων.

Διάσημος Σουηδὸς μυθιστοριογράφος. Ἡ κ. Αἰμιλία Σγκάρ

Καρλὲν τῆς ὁποίας τὰ ὠραιότατα μυθιστορήματα μετεφράσθησαν εἰς ἅπασας τὰς γλώσσας καὶ ἧτις συγκαταριθμεῖται μετὰ τῶν διασημοτέρων μυθιστοριογράφων τοῦ αἰῶνος ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς εἰς τρεῖς ὀγκώδεις τόμους τὰ ἀπομνημονεῦματα αὐτῆς ἐπιγράψασα αὐτὰ ὡς ἐξῆς «*τὸ στάδιον ὀδοποιοῦντος μυθιστοριογράφου γυναικός*».

Κολοσσαία ἐπιχείρησις γυναικός. Ἐπεκυρώθη ἐπ' ὀνόματι τῆς Κας Α. Χολόβα μηχανικῆ ἢ ἐργολαβία τῆς ἐπιστροφῆς καὶ διατηρήσεως τῶν ἰσθμῶν τῆς μεγάλης ἐν Ἀμερικῇ πόλεως «*Βουράλου*» ἀντὶ 2.230,000 φρ. Πρακτικοὶ ἄνθρωποι οἱ Ἀμερικανοί. Δὲν καταδικάζουσι τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ των ἐν μακαρία ἀεργία.

Δι' ἐν ζεῦθοι χειροκτιῶν καταστρέφεται συνοικέσιον. Ἀπίστευτον καὶ ὅμως ἀληθές. Νεανίς τις ἐν Βιέννῃ ἀπώλεσε ἐν μιᾷ στιγμῇ τὸν ὠραιότερον, εὐγενέστερον καὶ πλουσιώτερον μνηστήρα, ὃν ἠδύνατο νὰ ὀνειροπωλήσῃ, δι' ἐν ζεῦθος χειροκτιῶν.

Οἱ κεκλημένοι εἶχον προσέλθει. Ὁ μνηστὴρ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν συγγενῶν του ἀνέμενε τὴν μελόνημνον, ἧτις ἐν τούτοις δὲν ἐφαίνετο. Τέλος ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνυπομονήσας ἀπέστειλέ τινα, ἵνα ἴδῃ τί συνέβαινε. Ἡ θαλαμηπόλος ἐπανέρχεται λέγουσα ὅτι ἡ δεσποινὴς βάλλει τὰ χειρόκτια τῆς. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ὁ γαμβρὸς ζητεῖ εἰδήσεις περὶ τῆς νύμφης. Τῷ ἀπαντῶσι δὲ ὅτι ἐπειδὴ τὰ χειρόκτια ἔφερον ἀνὰ 22 κομβία ἕκαστον, ἀπήτουν χρόνον ὅπως κομβιωθῶσι. Καὶ τρίτος ἀπεσταλμένος ἐπανέρχεται λέγων, ὅτι τρία κομβία

ΣΟΦΙΑ ΕΛΡΟΣ

Ἡ Σοφία ἦτο μεγάλη· τεταραγμένη· ἐπύρσεεν ἦδη· ἡ μήτηρ τῆς μάλιστα νομίσατο ὅτι παρελήθει, τὴν ἔλαβε σχεδὸν εἰς τοὺς βραχίονας τῆς καὶ τὴν ἐπανάφερνε εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς ἐνθα καὶ αἱ τρεῖς διευκτέρευσαν ἄγρυπνοι. Ἡ Σοφία ἐμεψιμοῖρε κατὰ τῆς μητρός τῆς, ἧτις ἠμπόδισεν αὐτὴν νὰ σπεύσῃ εἰς βοήθειαν τοῦ ἀνδρὸς ἐκεῖνου, ὅστις, κατὰ τὴν Σοφίαν, οὐδεὶς ἄλλος ἦτο ἢ ὁ κ. Θεόδωρος.

Περὶ τὰ ἐξημερώματα, ὅτε τέλος ἡ Σοφία εἶχε πείσει τὴν μητέρα τῆς καὶ τὴν Αἰκατερίναν νὰ μεταβῶσι καὶ ἐξετασῶσι τί ἐγένετο ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, ἤκουσαν τὸν κῶδωνα τῆς αὐλοῦρας κρουόμενον μεθ' ὁρμῆς.

Ἡ Σοφία ἠγέθη παρακολουθηθεῖσα ὑπὸ ἀμφοτέρων. Ἐσπευσαν εἰς τὴν ἐξώθυραν. Τί θέλετε, ἠρώτησεν αὕτη, πρὸς δύο καραγωγέας, οἵτινες καὶ ἐκ τρίτου ἠτοιμάζοντο νὰ κρούσωσι τὴν θύραν.

Βοήθειαν! βοήθειαν! δι' ἕνα δυστυχῆ, ὃν εὐρομεν θνήσκοντα ἐδῶ πλησίον, καὶ ὃν, ἐλλείψει ἄλλης οἰκίας, ἐφέρομεν ἐνταῦθα.

Ποῦ εἶναι ὁ ἄνθρωπος αὐτός; ἠρώτησεν ἡ Σοφία μετὰ φωνῆς συγκινημένης.

Εἰς τὴν ἀμάξαν μας. Ἦτο ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, προσέθηκεν ὁ ἕτερος τούτων. Ἐἶχομεν ἀποκοιμηθῆ καὶ ἐὰν οἱ ἵπποι δὲν ἐσκάτων μόνον των, βεβαίως θὰ καταπατεῖτο ὑπὸ τῆς ἀμάξης.

Ἐνθ' οὗτος ὠμίλει ἡ Σοφία εἶχεν ἀνοίξει τὴν ἐξώθυραν καὶ πλησίασει πρὸς τὴν ἀμάξαν. Ὁ εἰς τῶν ἀμαξοδηγῶν εἶχεν ἀνέλθει ἐπὶ τῆς ἀμάξης καὶ ὤθει τὸ σῶμα τοῦ ἀτυχοῦς λιποθύμου. Ὁ ἕτερος ἔλαβε τούτον ἐπὶ τῆς ῥάχews του καὶ βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ πρώτου μετήνεγκον τὸν ἀτυχῆ θνήσκοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ ἐναπέθεσαν αὐτὸν ἐπὶ τινος ἀνακλινητῆρος. Οὗτος πάντοτε λιποθύμος ἔφερον ἐπὶ τοῦ μετώπου εὐρεῖαν πληγὴν, ἐξ ἧς ἄφθονον ἔρρεε τὸ αἷμα· τὸ πρόσωπόν του ἦν ἐντελὸς ἀγνώριστον ὡς ἐκ τοῦ βορβόρου ὅστις μετὰ τοῦ αἵματος παρεμόρφωνε αὐτό.

Ἡ Αἰκατερίνα ἔφερον ἀμέσως διαγῆς ὕδωρ, ἡ δὲ Σοφία λαβοῦσα μακρόν ἤρξατο νὰ καθαρῖζῃ τὸ πρόσωπον καὶ τὰς πηγὰς τοῦ ἀτυχοῦς· μόλις δὲ ἐκαθαρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἡ Σοφία ἀφῖκε σπαρτακτικὴν κραυγὴν πόνου. Εἶχεν ἀναγνωρίσει τὸν σύζυγον τῆς.

XXVIII

Τί εἶχε λοιπὸν συμβῆ, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὁ κ. Θεόδωρος εἶχεν οἰκειοθελῶς ἀπομακρυνθῆ τῆς συζύγου του, καὶ πῶς ἐπανευρίσκειτο παρ' αὐτῆ ἐν τοιαύτῃ τρομερᾷ καταστάσει.

Ἡ ἀπόφασίς τοῦ κ. Θεοδώρου τοῦ νὰ ἀπομακρυνθῆ τῆς συζύγου του ἦτο βεβαίως γενναία καὶ ἐπαινετὴ. ἀλλ' ἡ πραγματοποίησις αὐτῆς ἦν ἀνωτέρα τῶν δυνάμεων του. Ἀποῦ δὲ ἐπὶ πολὺ καὶ ματαίως ἐπάλασσε κατὰ τῆς ἀδυναμίας του ταύτης, ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ μεταβῆ εἰς πλησιόχωρον τι τῆς ἐσοχῆς, ἐν ἧ ἡ Σοφία κατώκει χωρίον, ἵνα τοῦλάχιστον κατασκοπεύῃ τὰ διαθήματά τῆς καὶ μακροθεν ἔστω καὶ ἀγνώριστος βλέπει τὴν ἀξιολάτρευτον ταύτην γυναῖκα.

Μετὰ παρέλευσιν ὅμως ὀλίγου χρόνου τοῦτο δὲν ἔρκει εἰς τὸν κ

ἐξτλώθησαν και ἦτο ἀνάγκη νὰ τὰ βιάσων ἐξ ἀρχῆς. Ὁ μνηστὴρ ἀπεσύρθη εἰς τὸ παρακείμενον δωμάτιον, ἀλλ' ὅτε ἡ νύμφη ἐξῆλθεν, εὗρεν ἄντ' αὐτοῦ ἐπισκεπτήριον, ἐνῶ ἐγνωρίζετο αὐτῇ ὅτι ὁ μνηστὴρ αὐτῆς ἠσθάνετο ἀπόλυτον ἀδυναμίαν νὰ ἀνεχθῆ τοιαύτην σύζυγον.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ. Διὰ βασιλικῆς διατάγματος ἐτροποποιήθη ὁ νόμος περὶ πτυχίου διδασκαλιστῶν.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. — Δεχόμενος τοὺς προέδρους ἀμφοτέρων σῶν βουλῶν τῆς Πρωσίας, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ εἰρήνη θέλει διατηρηθῆ. Ὁ δὲ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἐν ἰδιωτικῇ συνομιλίᾳ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ εἰρήνη εἶναι ἐξησφαλισμένη διὰ τρία ἔτη.

ΑΓΓΛΙΑ. — Ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης ἐώρτασε μεγαλοπρεπῶς ἐν Λονδίνοι τὴν ἑκατοστὴν ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ λόρδου Βύρωνος.

Κατὰ τὴν τελετὴν παρευρέθησαν ὁ κ. Γεννάδιος καὶ τὰ ἐξέχοντα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος. Ὁ Ἑλλὴν ἀρχιμανδρίτης ἐπέλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ Βύρωνος.

ΡΩΣΣΙΑ. — Ἡ ρωσικὴ Κυβέρνησις ἐσπευσμένως ἀνεγείρει τρεῖς μεγάλους στρατώνας ἐπὶ τῶν δυτικῶν συνόρων τῆς αὐτοκρατορίας.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κας Δ. Μ. Κ. Τ. Α. Οἱ Φ- Π. Πάτρας. Ἐλήφθησαν. Ἀντίτυπα ἀπεστάλησαν. Εὐγνωμονοῦμεν δι' ἐνθερμον ἐπιδοκιμασίαν. Ἀριθμ. 10ης ἀνετυπώθη ἡδὴ ἀνατυπῶνται ἕως καὶ 4ος. — Καν Αἰ. Α. Α. Μαγγέστριαν Ἀπροσεξία καὶ οὐδὲν πλέον Ἀναμένονεν πραγματείας, ἀλλ' οὐχὶ σχοινοτενῆ. — Κον Π. Φ. Τρίκαλα. Ἀντίτιμον 31 σωματίων ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. — Κον Δ. Μ. Σύρον. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κατασκοπεύετε τὸν σύζυγόν σας, ἔστω καὶ διὰ τὸν ρηθέντα λόγον, ἀτομακρύνετε διὰ καλοῦ τρόπου τὸ αἷτιον τοῦ ὑποτιθεμένου κακοῦ. — Κον Δ. Χ. Ρόδον ἀπεστάλησαν. — Καν Α. Π. Ἀθήνας. Ὁ Σωκράτης δὲν ἐνομφεύθη τὴν Ξανθίτην ἐγωῖσμοῦ ἢ ἰδιοτροπίας ἕνεκεν, ἀλλ' ἵνα ὡς φιλόσοφος μελετήσῃ τὸν δύστροπον γαραντήρα γυναικίος· ἄλλως τε εἶς τινὰς περιστάσεις εἶχε καὶ ὀλίγον

Θεόδωρον ἢ παρουσία τοῦ Μᾶξ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Σοφίας, ἡ μέριμνα ἢ αὐτὴ εἶχεν ἐπιδείξει κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς νομιζομένης ἀναχωρήσεως των, ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ ἀνάμνησις αὐτῆς, τὰ φαινόμενα ταῦτα, ὅσον ἀθῶα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ, ἐλάμβανον σάρκα, οὕτως εἶπεῖν, ἀπέναντι τοῦ κ. Θεοδώρου, λαμβάνοντα ὄνομα ὅτε ἐπηύξατο τὴν φυσικὴν τούτου ζηλοτυπίαν.

Μίαν νύκτα λοιπὸν ὤθησε τὴν θύραν τοῦ κήπου, ἢ ἐξ ἀπροσεξίας εἶχον ἀφήσει ἀνοικτὴν, εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸν ὡς κλέπτης, καίτοι διατρέχων τὸν κίνδυνον νὰ ἀναγνωρισθῆ. Τίς οἶδε ἄλλως τε, εἰ δὲν ἐπόθει τὸ τοιοῦτον.

Εἶχε τὴν τὸλμην νὰ προχωρήσῃ μέχρι τοῦ ἐστιατορίου, προσκολῶν δὲ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν παραθύρων νὰ κατασκοπεύῃ πᾶν κίνημα καὶ πάντα λόγον τῶν ἐν αὐτῷ.

Ἐπίσθη οὐχ ἦττον ὅτι αἱ ὑπόνοιαι αὐτοῦ ἦσαν ἀδίκαι καὶ ἀβάσιμοι, ἢ δὲ καρδία του ἤλεγχε αὐτὸν διὰ τὰς ἀδίκους κατὰ τῆς Σοφίας ὑπονοίας. Πῶθῶν δὲ νὰ ἐξίλεισθῃ τῶν ἀπέναντι τοῦ ἀγγέλου ἐκείνου, ὃν τὸσον ἀδίκως ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ ψυχῇ του εἶχε σκοφαντήσει, τὴν ἐπομένην νύκτα, εἰσῆλθε καὶ πάλιν λάθρα, εὗρε τοὺς τῶν νύκτων εἰσχωρήσει μέχρι τοῦ ὑπνοδωματίου τῆς Σοφίας καὶ νὰ τοποθετήσῃ ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτῆς τὰ ἄνθη ἐκεῖνα, ἅτινα τὸσον εἶχον ταραξίσει καὶ ἐκπλήξει αὐτήν.

Ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος εἶναι φύσει ἐγωῖστής. ἤρξατο λοιπὸν καὶ πάλιν ὁ κ. Θεόδωρος νὰ αἰτιᾶται τὴν Σοφίαν, διότι διῆγε βίον ἡσυχον καὶ εὐτυχῆ, λητμονήσασα αὐτὸν καθ' ὅλοκληρίαν. Ἐντεῦθεν ὁ κ. Θεόδωρος ὀρμώμενος ἐμέμπετο ἐξυτὸν διὰ τὴν μωρὰν ἀπόφασιν, ἢ ἐν στιγμῇ παραφορᾶς εἶχε συλλάβει.

«Ἄλλ' εἶμαι τρελλός, εἶμαι ἀνόητος ἔλεγεν. Πῶς! ζῶ ἐδῶ ὡς

δίκαιον ἢ δυστυχῆς· διότι ὁ σύζυγός της εἰργάζετο μὲν διὰ τὸ καλὸν τῆς πατρίδος, ἀλλὰ σπανίως εἶχε χιτῶνα καὶ ὑποδήματα, ἢ ἐμερίμνα περὶ τοῦ οἴκου καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ. — Καν Α. Π. Σ. Σύρον. Γράψατέ τι εἰς πεζὸν ἴσω, ἐπιτύχητε καλλίτερον. — Καν Μ. Π. Μέγα Κεσερλή. Περιγραφή ἐλήφθη δημοσιευθήσεται μετὰ ἀναποφεύκτους τινὰς τροποποιήσεις. — Καν Δ. Μ. Τεργέστην. Δὲν εἶναι ἄτοπον νὰ παρευρεθῆτε μετὰ τοῦ συζύγου σας εἰς δημοσίους χοροὺς προσωπιδόφρων, εἰς οὓς τόσος καλὸς κόσμος καὶ τοιαύτη τάξις ἐπικρατεῖ. — Καν Μ. Β. Π. Κ/πόλιν. Εὐγενεστάτη ἐπιστολή σας μετέκαμε νὰ σᾶς θεωρῶ καλὴν φίλην· σᾶς λέγω λοιπὸν: θάρρος καὶ μελέτην θὰ σᾶς παρουσιάσω εἰς τὴν δημοσιότητα μετὰ πολυτελῆ ἐσθῆτα καὶ οὐχὶ μετὰ πολυύρρακον τοιαύτην. Καν Σ. Α. Σμύρνην. Ἐπιθυμία σας ἐκπληροῦται. Εὐγνωμονῶ ἐπὶ τῇ συστάσει καταλλήλου προσώπου. Κον Ι. Κ. Ἀργαστόλιον. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Ποσοὶ ἀριθμοὶ ἐλλείπουσιν. Ἀποστείλατε ἀντίτιμον ἡμερολογίων, ἵνα ἀποσταλῶσιν ἡμῖν ταῦτα. Καν Μ. Π. Κάϊρον. Δὲν δυνάμεθα νὰ στείλωμεν τόσον πολλά, διότι ὀλίγιστα ὑπολείπονται. Καν Μ. Ν. Δ. Κ. Π. Μασσαλίαν, Ε. Χ, Θ. Α, Ε. Δ, Μ. Κ, Κέρκυραν Ἐλήφθησαν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ὅσαι πάσχουσιν ὑπὸ σφοδρῶν κεφαλαλγιῶν ἢ νευραλγιῶν θεραπεύονται αὐθαρῆ λαμβάνουσαι μικρὰν ποσότητα, ἐν ἢ ἐν καὶ ἡμισυ γραμμ. ἀντιπυρρῆς διαλελυμένης ἐντὸς ἡμίσεως ποτηρίου ὕδατος ἐσακχαρωμένου.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Πηκτικὰ χυμὰ χυμῶν. Βράτατε ἐντὸς πηλίνης χύτρας κεφαλήν καὶ ποδάς χοιριδίου, προσθέτουσα δύο μεγάλα κρόμμουα, δύο τεμάχια σκόρδου, πιπέρι ἀκοπάνιστον, ὀλίγον κίμινον, δύο φύλλα δάφνης. Ἀφήσατε νὰ βράσῃ, μέχρις οὗ μόλις καλύπτεται ὑπὸ τοῦ ζυμοῦ. Τότε ἀφαιρεῖται τὸ χοιριδίον ἀποσταλάξετε καλῶς τὸν ζωμόν, καὶ χύνετε ἐντὸς αὐτοῦ τὸ ὑγρὸν τεσσάρων νερατζίων, ἅτινα πρὶν στίψητε, καθαρίζετε τοῦ ἐξωτερικοῦ φλοιοῦ, ἵνα μὴ πικρὰν ὀχυμῶς.

Μετὰ ταῦτα θερμαίνετε ἐντὸς φόρμας ἢ βαθείας ἀπλάδος καὶ ἐκτίθετε τὴν νύκτα εἰς τὸ ψυχοῦ. Τὴν ἐπαύριον ἔχετε πικρὴν ἀρωματικωτάτην τὴν γεῦσιν καὶ ὄραϊαν τὸ χρῶμα.

παρίας, ὡς σκύλος, ἄνευ ἄλλης ἀπολαύσεως ἢ νὰ θαυμάζω μακροθῶν γυναικῶν, ἡτις εἶναι ἰδική μου, ζῶσαν ἐν τῇ οἰκίᾳ μου αὐτῇ, ὅταν δὲν ἔχω νὰ πράξω ἄλλο ἢ νὰ παρουσιασθῶ, ὅπως καταλάβω τὴν θέσιν μου! Καὶ θὰ τὸ πράξω σήμερον, ἔλεγεν μετ' ἀποφασιστικότητος.

Ἀλλὰ τὴν ἀπόφασιν του ταύτην δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ πραγματοποιήσῃ. Ὅτε δὲ τὴν ἐπαύριον εὗρε τὴν μικρὰν θύραν κεκλεισμένην, τότε κατελήφθη ὑπὸ εἴδους παραρροσύνης· μανιώδης ἐπὶ τῇ ιδέᾳ, ὅτι δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ πλησιάσῃ τὴν Σοφίαν, ἐπανῆλθεν οἴκοι μετὰ πρόσωπον ἐξηγριωμένον, πελιδνὸς καὶ βασιανίζομενος ὑπὸ ἰδέας φρικώδους, φοβερᾶς, ἡτις ἀνεκुकῆτο ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ αὐτοῦ. Ἰδοὺ ἡ ιδέα του: νὰ ἐκδικηθῆ τὴν Σοφίαν. νὰ τὴν κάμῃ πλέον ἰδικὴν του, νὰ τὴν φονεύσῃ καὶ νὰ φονευθῆ καὶ αὐτός.

Ἡ ἀπουσία ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ κ. Μέρου καὶ τοῦ Μᾶξ ἐνεθάρρυνεν αὐτὸν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου του. Ἄλλ' ἴδωμεν ἐπίσης οἷαν τροπὴν ἐλάβε τὸ σχέδιόν του τοῦτο. Ἡ ἀσθενὴς τῆς Σοφίας φωνὴ ἤρκεσεν, ὅπως τρέψῃ αὐτὸν πάραυτα εἰς φυγὴν. Τρέχων δὲ καὶ ὡς ἔνοχος καταδιωκόμενος, ἔπρεπε μετὰ τὸ πρόσωπον κατὰ γῆς, ἀπολέσας πάραυτα τὰς αἰσθήσεις του.

Ὅτε μετηνέχθη παρὰ τῇ Σοφίᾳ ἀνέπνευεν ἔτι, ὡς προείπομεν. Ἡμῖν νοῖξε τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ ἀνεγνώρισεν τὴν Σοφίαν· ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐπανεκλείσθησαν πάραυτα, τὰ δὲ χεῖλη του ἐκινήθησαν, χωρὶς ὅμως καὶ λέξις νὰ ἐξέλθῃ τοῦ στόματός του.

Ἰατρός μετακληθεὶς πάραυτα ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν ἀπελπιστικῶς· οὐχ ἦττον ἐπέδρασε τὴν πληγὴν καὶ ἐνήργησε πάραυτα ἀφαιμαξίν.

(Ἀκολουθεῖ).